

ת"פ 55216/05/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד זידאן (עציר),,אסיל דרע (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 55216-05-22 מדינת ישראל נ' זידאן(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת אספרנצה אלון המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
נגד הנאשמים		1. מוחמד זידאן (עציר), ע"י ב"כ עוה"ד יוסף שלבי 2. אסיל דרע (עציר), ע"י ב"כ עוה"ד נאג'י עאמר (סנגוריה ציבורית)

גזר דין

כתב האישום המתוקן כנגד נאשמים 1-2 (ת"פ 55216-05-22):

- ביום 16.11.2022 הורשעו הנאשמים 1-2, שניהם ילידי שנת 2002, שטרם מלאו להם 21 שנים, במסגרת הסדר טיעון ועל סמך הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 55216-05-22, בעבירת הצתה לפי סעיפים 448 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וכן עבירת ניסיון הצתה לפי סעיפים 25 + 29 + 448 לחוק. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשמים.
- בתאריך 02.05.2022 נסעו הנאשמים, חברו של הנאשם 1 העונה לשם אדם ואחות הנאשמת 2, יחד לכנרת ברכבו של הנאשם 1 מסוג קיה ריו מ.ר: 3843052 (להלן: "**הרכב של הנאשם**"). במועד הרלבנטי לביצוע העבירות היו הנאשמים בקשר זוגי. בחלוף מספר שעות, בהיותם בכנרת, החלה קטטה בין נאשם 1 לבין אדם, ובמהלכה נחבל הנאשם 1 בראשו (להלן: "**הסכסוך**"). בעקבות זאת, הנאשם 1 קיבל טיפול רפואי בבי"ח פוריה.
- בתאריך 03.05.2022, בשעה 02:00 לערך, לאחר הטיפול הרפואי, נסעו הנאשמים וסאלי ברכבו של הנאשם. במהלך הנסיעה החליטו הנאשמים להצית את רכבו של אדם (להלן: "**התכנית**"). לצורך מימוש תכניתם הגיעו הנאשמים לתחנת דלק סמוך לטבריה, ומילאו דלק בבקבוק (להלן: "**הבקבוק**"). בשעה 03:40 לערך, עצר נאשם 1 את רכבו בקרבת מקום לבית הוריו של אדם בכפר מנדא. באותה עת, חנה על הכביש צמוד לבית משפחתו של אדם, וכן בצמוד לבלוני גז, רכב מסוג סקודה קודיאק מ"ר 64941102 (להלן: "**הרכב**"), אשר נמצא בבעלותה של אשה הנשואה לאביו של אדם (להלן: "**המתלוננת**"). אותה העת שהו המתלוננת ובני משפחה נוספים בבית.

הנאשמים אשר הבחינו ברכב סברו כי הרכב שייך לאדם.

4. בשלב זה, יצאו הנאשמים מהרכב והחלו ללכת לכיוון הרכב, כאשר נאשמת 2 אוחזת בבקבוק ובמכשיר הטלפון הנייד השייך לסאלי, כדי לשוחח באמצעותו עם נאשם 1 שידריך אותה כיצד לבצע את הצתת הרכב. לאחר דקות ספורות, חזר נאשם 1 לרכבו, ונאשמת 2 ניגשה אל הרכב, ונאשם 1 מלווה ומדריך אותה בשיחת וידיאו באמצעות יישומון "WhatsApp", כיצד לבצע את הצתת הרכב, והנחה אותה לשפוף את הדלק בחלק הקדמי של הרכב ולהציתו. נאשמת 2 שפכה דלק על החלק הקדמי ימני של הרכב וכן על מכסה המנוע של הרכב, הציתה סיגריה והשליכה אותה בעודה בוערת, לעבר המקום שבו שפכה את הדלק, במטרה לשלח אש ונמלטה בריצה מן המקום אל רכבו של נאשם 1 שחיכה לה בקרבת מקום. הנאשמים וסאלי נסעו מהמקום (להלן: **"ניסיון ההצתה הראשון"**). בחלוף מספר דקות, חזרו הנאשמים בנסיעה ונעצרו בקרבת הרכב על מנת לממש את התוכנית ולהציתו. נאשמת 2 ניגשה אל הרכב, הדליקה סיגריה, והשליכה אותה בעוד בוערת, לעבר המקום שבו שפכה את הדלק בניסיון ההצתה הראשון, זאת על מנת לשלח אש ברכב, (להלן: **"ניסיון ההצתה השני"**). לאחר שני ניסיונות ההצתה, החליטו הנאשמים לשוב ולפעול יחדיו למימוש התוכנית, ובחלוף מספר דקות, ניגשה נאשמת 2 אל הרכב, הפעילה מצית ובאמצעות הלהבה ניסתה להצית את הרכב בכך שהצמידה אותה לשני הגלגלים הקדמיים של הרכב. (להלן: **"ניסיון ההצתה השלישי"**).

5. לאחר ששלושת ניסיונות ההצתה לא עלו בידם של הנאשמים, נסעו הנאשמים לתחנת הדלק בכפר מנדא שם נאשם 1 נתן לנאשמת 2 10 ש"ח והיא מילאה הבקבוק בבנזין תמורתו שילמה 10 ₪, חזרה לרכבו של הנאשם ומשם נסעו הנאשמים וסאלי בחזרה אל מקום החנייה של הרכב על מנת לממש התוכנית ולהציתו. בשעה 04:05 לערך, עצר נאשם 1 את רכבו בקרבת מקום לרכב, נאשמת 2 יצאה ממנו וניגשה לעבר הרכב כאשר ברשותה הבקבוק המלא בבנזין ומצית. נאשמת 2 שפכה את הבנזין על החלק הימני והקדמי של הרכב, ובאמצעות להבת המצית שילחה אש ברכב אשר החל לבעור. מיד לאחר מכן נמלטה נאשמת 2 בריצה מן המקום ונכנסה לרכבו של נאשם 1 שהמתין לה בקרבת מקום, והם נמלטו יחד עם סאלי בנסיעה מן המקום. כתוצאה מן ההצתה נשרף הרכב כליל עד אשר כובה על ידי כוחות כב"א שהוזעקו למקום.

6. כתוצאה מהצתת הרכב ע"י הנאשמים ניזוק הרכב של המתלוננת בסכום כולל של 369,130 ₪. בנוסף, בעקבות הצתת הרכב, חדר עשן רב לביתה של המתלוננת. המתלוננת שאפה עשן, חשה ברע ופונתה ע"י מד"א לשם קבלת טיפול רפואי.

כתב האישום המתוקן כנגד נאשם 1 בת"פ 54893-05-22:

7. נאשם 1 הורשע ביום 16.11.2022, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 54893-05-22, בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה לפי סעיף 407 (ב) + 29(א) לחוק, וכן עבירת הסתייעות ברכב

לעבור עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 + סעיף 29 לחוק.

8. בתאריך 15.05.2022, בין השעות 00:30 לבין 04:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב הקיה ריו מ.ר: 3843052 (הרכב של הנאשם) לכפר מנדא ויחד עמו מר מוחמד עיסאוי (להלן: "**עיסאוי**"). באותן נסיבות, הגיעו הנאשם ועיסאוי לעסק מפעל הפיס ולוטו של מר עבאסי, הוא זכין של מפעל הפיס ולוטו ובבעלותו עסק לממכר כרטיסי גירוד ופיס בכפר מנדא (להלן: "**הבעלים**", "**העסק**" בהתאמה), אשר היה נעול, והתפרצו אל תוך העסק באופן שפירקו סורג חלון והחדירו כלי חד, וזאת בכוונה לבצע גניבה. במעמד זה, נכנס הנאשם אל תוך העסק, נטל ונשא רכוש השייך לעסק, בעוד עיסאוי ממתין לו ברכב של הנאשם ותפקידו היה להתריע על נוכחות משטרתית בסמוך לעסק.

9. בהמשך ובסמיכות הזמנים נכנס עיסאוי לעסק ויחד עם הנאשם נטלו ונשאו יחד רכוש השייך לעסק, הכולל 19 חבילות סגורות של כרטיסי גירוד ו-277 כרטיסי גירוד בודדים, 141 שטרות של כסף מזומן בסך ₪ 2,820 ומטבעות בסך של ₪ 2,915 (להלן: "**הרכוש**") ונשאו אותו על גופן, יצאו מהעסק שהרכוש בחזקתם, ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעות זכות בתום לב, במטרה לשלול את הרכוש מהבעלים שלילת קבע. בהמשך נסעו הנאשם ועיסאוי ברכב של הנאשם לדירה ברחוב דרך עדו 35, קריית מוצקין (להלן: "**הדירה**"), אותה הזמינו מבעוד מועד כשהרכוש בחזקתם. בהמשך ובסמיכות זמנים, נתפסו הנאשם ועיסאוי על ידי שוטרי בילוש תחנת משטרת משגב בדירה יחד עם הרכוש.

10. במעשיו כמתואר לעיל, ביצע הנאשם את העבירות הבאות: בצוותא חדא יחד עם עיסאוי התפרץ לבניין שאינו דירה בכוונה לבצע גניבה, בצוותא חדא יחד עם עיסאוי ביצע גניבה, בצוותא חדא יחד עם עיסאוי הסתייע ברכב הקאיה לעבור עבירה.

תסקירי שירות המבחן:

11. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1, צעיר כבן 20, פורטו נסיבות חייו המורכבים, אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו בין שורות אלה. עם זאת ובתמצית, שירות המבחן התרשם מבחור צעיר שמגיע מרקע משפחתי מורכב, ללא עבר פלילי, אשר על אף הקשיים המשפחתיים שחווה תפקד בחיי התעסוקה והמשפחה באופן תקין. למרות גילו הצעיר ההתרשמות הייתה כי נאשם 1 הינו בעל יכולות תפקוד והסתגלות טובות הן בחיי העבודה והן בחיי המשפחה. נאשם 1 לקח אחריות מסוימת על מעשיו, ביטא חרטה וצער על הסתבכותו בפלילים, הודה בטעותו, ולדבריו הבין כיום לעומק את הבעייתיות בהתנהלותו והפיק לקח מהשלכותיהם. נאשם 1 תיאר את תקופת מעצרו כתקופה קשה ומתוחה בשל היותו נתון לסביבה עבריינית. שירות המבחן לא התרשם מקיום ערכים, נורמות ודפוסי התנהגות של עבריינים מושרשים ומגובשים אצלו, כמו כן ההתרשמות הייתה כי חווית המעצר וההליך המשפטי המתנהל כנגדו לראשונה בחייו חידדו עבורו את גבולות האסור והמותר וכי אלה הינם בעלי השפעה הרתעתית מחזרה על התנהגויות עוברות חוק בעתיד. המלצת שירות המבחן הייתה שתקופת המאסר לא תהיה ממושכת מדי וזאת במטרה לצמצם הפגיעה והנזקים שייגרמו לו כתוצאה מחשיפתו לתנאים השוררים בין כותלי הכלא, העלולים להפחית את סיכויי שיקומו.

12. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשמת 2, צעירה כבת 20, פורטו נסיבות חייה המורכבים, אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו בין שורות אלה. עם זאת ובתמצית, שירות המבחן התרשם מבחורה צעירה המגיעה מרקע משפחתי מורכב ולא יציב בו הייתה חשופה לאורח חיים אלים והתמכרות, לרבות היותה מוכרת למערך הפסיכיאטרי מזה שנים וכי בעברה פגיעות מיניות, פגיעות עצמיות וניסיונות אובדניים. קשייה הנפשיים מקשים עליה להשתלב במעגל התעסוקה ומתן אמון בין אישי. נאשמת 2 נעדרת הרשעות קודמות, הביעה רצון ושאיפות לנהל אורח חיים תקין ושומר חוק, לקחה אחריות על המעשה וצער בקשר לפגיעה במתלוננת, חוויית המעצר וההליך המשפטי המתנהל מולה מהווים גורם מרתיע ומציב גבול, וכי היא החלה לבטא נכונות ראשונית לשיקום וטיפול. המלצת שירות המבחן הייתה על ענישה מוחשית של מאסר בפועל, תוך התחשבות לעניין אורכו נוכח התסקיר, כן הומלץ ששב"ס ישבצה בתוכניות טיפול במסגרת מאסרה.

טיעוני המאשימה לעונש:

13. בטיעוני המאשימה לאירוע ההצתה, נטען כי הנאשמים הינם כשירים לעמוד לדין, יכולים היו להבין את הפסול במעשיהם ויכולים היו להימנע מביצוע העבירות. בנוסף, נטען כי אין מדובר היה באירוע ספונטני, אלא מעשה מתוכנן מראש, תוך שהנאשמים מצטיידים בדלק עוד בהיותם בטבריה. עוד הושם דגש על היעדר המורא של הנאשמים ודבקותם במטרה הפלילית. ניסיון ההצתה נעשה משך 3 פעמים. על אף חוסר הצלחתם, הנאשמים לא אמרו נואש והמשיכו לנסות עד אשר הגשימו את מטרתם הפלילית, היא הצתת הרכב. בידי הנאשמים הייתה ההזדמנות לעצור, לשקול מעשיהם ולהימנע מהם. בנוסף, נטען כי הנאשמים היו מעורבים באירוע הפלילי בשיתוף פעולה מלא. גם אם הנאשמת היא זו שהציתה הרכב בפועל, הרי שהנאשם ליווה אותה, הדריך אותה והיה שותף מלא לאירוע. הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשמים נאמד בסך 369,130 ₪, עם זאת הנזק הצפוי היה חמור בהרבה, שכן די היה בהתלקחות האש כדי להחריב לא רק את הרכב אלא גם את הבית כולו, כמו גם נכסים שהיו בסמיכות, לרבות פגיעה בחיי אדם. מסקנה זו מתחזקת נוכח מיקום הרכב, שהיה בסמוך לבית. לעמדת המאשימה יש מקום להחמיר בדינם של הנאשמים בתוך מגבלת מתחם העונש ההולם, וזאת לצורכי הרתעת היחיד והרבים.

14. לגרסת המאשימה, מתחם הענישה ההולם אמור לנוע בתווך של 3-6 שנות מאסר, כאשר העונש שייקבע בפועל אמור להיות ברף התחתון של מתחם הענישה האמור. בנוסף לאמור גרסה המאשימה כי יש להורות על רכיבי ענישה נוספים, לרבות פיצוי משמעותי למתלוננת וכן על חילוט הרכב אשר שימש לביצוע עבירות ההצתה.

15. המאשימה הפנתה את בית המשפט לסקירת פסיקה כדלקמן: ת"פ (מחוזי ב"ש) 999-08-20 **מדינת ישראל נ' רוסלן פלמרצ'וק** (נבו 26.05.2021); ת"פ (מחוזי י-ם) 4917-08-14 **מדינת ישראל נ' יהודה דנדקר** (נבו 15.06.2015); ע"פ 1951/14 **באבי מקונן נ' מדינת ישראל** (נבו 15.02.2015); ע"פ 1727/14 **אבנר מימון נ' מדינת ישראל** (נבו 06.01.2015); ע"פ 1846/13 **ג'מאל עמאש נ' מדינת ישראל** (נבו 01.12.2013); ע"פ 6099/15 **נסים אלביליה נ' מדינת ישראל** (נבו 02.03.2016); ע"פ 3450/17 **משה דמתי נ' מדינת ישראל** (נבו 10.01.2018); ע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל** (נבו 18.11.2014).

תמצית טיעוני ב"כ נאשם 1 לעונש:

16. הנאשם 1 הודה בעובדות כתבי האישום המתוקנים בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם 1 לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה ואמתית, התחייב לנטוש את הדרך הפלילית בה צעד והבטיח לחזור לאורח חיים נורמטיבי. ב"כ נאשם 1 הפנה את בית המשפט לתסקיר שירות המבחן בעניינו המתאר נסיבות אישיות חריגות, כי נאשם 1 עבד באופן קבוע ופרנס את בני משפחתו, גילה אמפתיה למתלוננת, הבין לעומק את הבעייתיות בהתנהלותו והפיק לקחים מהשלכותיהם עליו, כי אין מדובר באדם עם דפוסי עבריינות מושרשים, וכן להמלצת התסקיר. עוד הושם דגש על כך שנאשם 1 נעדר עבר פלילי וכי התנהלותו במקרים האמורים אינה מעידה על אופיו, על כן יש להתייחס אליהן כעל מעידה חד פעמית שלא תחזור על עצמה. לגרסת בא כוח נאשם 1, שני האירועים סמוכים מבחינת הזמנים, על כן יש לקבוע מתחם עונש אחד בגינם. באשר לפסיקה שהגישה המאשימה, לגרסת ב"כ נאשם 1 מדובר בפסיקה לא רלוונטית הואיל והנאשמים בהם היו בעלי עבר פלילי, חלק מהם הופעלו מאסרים על תנאי וזה מעיד על עבר פלילי מכביד.

תמצית טיעוני ב"כ נאשמת 2 לעונש:

17. הנאשמת 2 נטלה אחריות מלאה על המעשים והדבר חסך זמן שיפוטי ועוגמת נפש מהעדים שאם לא הייתה לוקחת אחריות היה בכך כדי להטריחם. יש לשים לב לתסקיר שירות המבחן בעניינה, ממנו עולה כי נסיבותיה האישיות של הנאשמת הן קשות ומורכבות מאוד. מתסקיר שירות המבחן נלמד שהנאשמת 2 לקחה אחריות על מעשיה, מבינה את התנהגותה הבעייתית וגם מכירה בסיכונים שהציבה לעצמה והסבירה את הרקע שבגינו היא עשתה את המעשים. על אף הרקע המייאש ממנה הגיע נאשמת 2, יש לה הכוח והאומץ ללמוד מקצוע וליצור קשר עם גורמי טיפול, גם אם בסופו של דבר לא הצליחה להחזיק מעמד במסגרות טיפוליות. באשר לפסיקה שהגישה המאשימה, לגרסת ב"כ נאשם 2 מדובר בפסיקה לא רלוונטית מהטעמים שהוזכרו לעיל. כמו כן, כי המאשימה לא הצליחה להוכיח כי את שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים שלגביהן טענה. בנוסף, כפי שעולה מהחקירה נאמר כי לרכב יש ביטוח מקיף ועל פני הדברים אין סיבה לפסוק פיצוי בגובה הזה. בנוסף, מלבד מב"ד אחד במסגרת הנאשמת מנהלת הוכחות, יתר המב"דים לא רלוונטיים בעניינה. לגרסת ב"כ נאשמת 2, מתחם הענישה ההולם אמור להתחיל מ-10 חודשי מאסר, ולאור לקיחת האחריות והיעדר עברה הפלילי יש למקם העונש בתחתית המתחם האמור.

18. באי כוח הנאשמים הפנו את בית המשפט לסקירת פסיקה מטעמם, אל חלקם אתייחס בהרחבה בפסקה 27 לגזר הדין.

דבריהם האחרונים של הנאשמים:

19. הנאשם 1 השמיע בפני בית המשפט את דבריו האחרונים, אשר היו כדלקמן וכהאי לישנא: **"אני מצטער, אני מתחרט, אני רוצה לחזור הביתה, אני רוצה לפתוח דף חדש בחיים שלי ולעזור למשפחה ולאמא שלי".** הנאשמת 2 השמיעה בפני בית המשפט את דבריה האחרונים, אשר היו כדלקמן: **"אני מתחרטת על מה שעשיתי ואני מצטערת וזה היה שיעור לכל החיים".**

דין והכרעה:

20. כידוע, העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו. בקביעת מתחם עונש הולם למעשה העבירה, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש הספציפי המתאים לנאשם בגבולות מתחם העונש ההולם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה.

21. באשר לטענת ב"כ נאשם 1 כי יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין שני האירועים, לא מצאתי כי יש ממש בטענה זו, שהרי בין שני האירועים מפריד מרווח זמן של כשבועיים, משמע עסקין באירועים נפרדים, האחד אירוע הצתת הרכב שהתרחש 03.05.2022, והשני אירוע פריצה לעסק מפעל פיס ולוטו שהתרחש ביום 15.05.2022, שאין לאחדם. נפגעי העבירה השונים מעידים גם הם כי מדובר בעבירות שונות. נוכח עובדות כתבי האישום השונים, אך ברור כי עסקין באירועים שונים ונפרדים ולא אירוע עברייני מלוכד עובדתית ונפשית (עיינו ע"פ 1742/91 עמי פופר נ' מדינת ישראל, נא(5) 289 (1997)).

22. באשר למעשי הנאשמים לעניין אירוע ההצתה (ת"פ 55216-05-22), הרי שמעשיהם פגעו בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם הגנה על שלום היחיד, הגנה על שלום הציבור, תחושת הביטחון האישי וכן ערך השמירה על רכושו וקניינו של היחיד.

23. בית המשפט העליון הדגיש לא פעם ולא פעמיים זה על חומרתה של עבירת ההצתה ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה ממשית ומרתיעה, בהדגישו את פוטנציאל הנזק המשמעותי הטמון בה ואת חוסר היכולת לשלול בתוצאותיה, כדלקמן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה הנובעת מפוטנציאל הנזק ההרסני הטמון בה לסביבה, לרכוש ולחיי אדם. אין לדעת כיצד תתפשט האש אשר "דרכה לילך ולהזיק", ובמי תאחז ותפגע בדרך הילוכה הלא צפוי. גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשלח אש לשלוט בהשתוללותה, ואף שראשיתה ידועה - אחריתה מי ישרונה [...]. בהתאם, מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת ההצתה היא להשית עונש מאסר בפועל על מבצעה, בייחוד במקרה בו קדמה למעשה ההצתה התארגנות [...]"

(עיינו ע"פ 8622/21 שחר הולר נ' מדינת ישראל (נבו 15.05.2022) והאסמכתאות המצוינות שם)

וכן:

"מעשה ההצתה יוצר מצב ומקום סיכון שלאדם אין שליטה עליו - אש. רבות נכתב על המסוכנות שטמונה בעבירת ההצתה [...]. האש היא אכזרית. היא חמקמקה. היא עוצמתית. הסכנה הטמונה בה היא רבה, ותוצאותיה אין לשער. האש יכולה להתפשט תוך שניות ודקות. היא יכולה לגרום לנזק אדיר לרכוש. היא יכולה לגרום למוות. האש לא מבדילה בין אדם אחד לאחר, או בין מי שמעורב בסכסוך כלשהו - "היעד" של מבצע העבירה - לבין צד שלישי חסר מזל אשר היה במקום הלא נכון בזמן הלא נכון [...]. לא בכדי הביטוי "כאש בשדה קוצים" מצא מקומו בשפתנו - באש יש פוטנציאל להרס ולחורבן, והיא מתפשטת במהירות. מי שמבצע את עבירת ההצתה, למעשה לוקח בחשבון שמרגע השלכת הגפרור, הגחל, או הסיגר, משתנה נוסף נכנס לתמונה, עליו אין לו שליטה, ושהנזק הפוטנציאלי ממנו הוא רחב היקף - האש. האש היא מאבות הנזיקין במשפט העברי "תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה" (שמות כ"ד, ה'). אוי לגפרור שהצית להבה, ולא בכדי אנו מוצאים בפסיקה הנוגעת לעבירת ההצתה ביטויים בנוסח "ראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות" [...]; "מעשה הצתה ראשיתו ידועה, ואחריתו מי ישורנה [...]".

(עיינו ע"פ 4743/22 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 17.08.2022) והאסמכתאות המצוינות שם).

וכן:

"בית משפט זה פסק, לא אחת, כי עבירת ההצתה, [...] [ש]ראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות [...], היא מהחמורות שבספר החוקים, וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה, ולנוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו של אדם ולרכושו. לא בכדי, הועמד העונש המרבי בצידה של עבירה זו, על חמש עשרה שנות מאסר, וכאשר מטרת ההצתה היא פגיעה באתרי טבע, בנכסי המדינה, או פגיעה בבני-אדם, עומד העונש המרבי על עשרים שנות מאסר. על חומרת עבירת ההצתה עמד השופט (כתוארו אז) מ' חשין, באומרו: "עבירת הצתה הינה מן החמורות שבעבירות, שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה. ואדם המתיר לעצמו לסכן על דרך של הצתה רכושם וחיהם של אחרים, ראוי שיורחק מחברת בני-תרבות ולו מן הטעם שעלול הוא להוסיף ולסכן את זולתו [...]".

(עיינו ע"פ 4006/12 אריק מלאך נ' מדינת ישראל (נבו 05.02.2013) והאסמכתאות המצוינות שם).

24. עיון בפסיקה מלמד כי רף הענישה בעבירות הצתה אינו אחיד, ונשקל בכל מקרה לנסיבותיו.

25. אכן, במקום שבו חיי אדם הוטלו או יכלו להיות מוטלים בכף מצדיקה ככלל מאסר של שנים ממושכות, על פי הכוונתו של המחוקק, ואורכה המדויק של התקופה ייקבע בכל מקרה לגופו, תוך מתן דעת לנותנים נוספים, לרבות תוצאות המעשה, פוטנציאל הסיכון לחיי אדם ורכוש הגלום במעשה ההצתה, לתכנון המוקדם, ולעברו הפלילי של הנאשם וכיוצא באלה (עיינו ע"פ 3210/06 פארס עמארה נ' מדינת ישראל (נבו 18.03.2007), ע"פ 10221/06 פיראס ג'ורן נ' מדינת ישראל (נבו 17.01.2008). בנוסף לאמור, אך ידוע כי ענישה הינה לעולם אינדיבידואלית, היא נתפרת למידותיו של הנאשם על פי נתוניו, ובית המשפט אמור לשקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של אותו נאשם, גילו, לקיחת אחריות על ידו, חרטתו וכן השפעת הענישה על שיקומו (עיינו ע"פ

10444/06 ציון עייני נ' מדינת ישראל (נבו 25.04.2007).

26. באשר לאסופת הפסיקה שהגישה לעיוני המאשימה בקשר למדיניות הענישה הנוהגת, לאחר קריאתם מצאתי כי אין ניתן לגזור גזירה שווה בעניינם לענייננו, ואליהם אתייחס כעת:

- ת"פ (מחוזי ב"ש) 999-08-20 מדינת ישראל נ' רוסלן פלמרצ'וק (נבו 26.05.2021) - מתחם העונש ההולם לעבירת ההצתה שביצע הנאשם נקבע ככזה הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר. העונש שנגזר על הנאשם היה 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעברו וכן 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו. כמו בענייננו, הנאשם היה ללא עבר פלילי. **על אף האמור, דובר היה במעשה הצתה של דירה אשר נמצאה בקומה 8 בבניין מגורים בן 13 קומות, בשעת לילה מאוחרת, כשהמתלונן ובני משפחתו ישנים בדירה ובידיעה שביתר דירות הבניין עלולים להימצא אנשים, קרי הפוטנציאל לפגיעה בנפש ורכוש היא זו אשר הקנתה למעשה חומרה יתרה מבחינת טיבה והיקפה.**

- ת"פ (מחוזי י-ם) 4917-08-14 מדינת ישראל נ' יהודה דנדקר (נבו 15.06.2015) - מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם (הצתה וכן עבירת איומים) נקבע ככזה הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר. העונש שנגזר על הנאשם היה מאסר בפועל בן 30 חודשים החל מיום מעצרו, מאסרים על תנאי ופיצוי המתלוננת. כמו בענייננו, מדובר היה בהצתת רכב. **על אף האמור, במקרה המדובר הואשם הנאשם בעבירה נוספת של איומים לפי סעיף 192 לחוק, כי בשל סכסוך איום הנאשם על המתלונן כי יהרוג אותו וישרוף את רכבו, כמו כן עברו של הנאשם כלל 2 הרשעות בעבירות אלימות שבוצעו בשנים 2009 ו-2011 כאשר בגין האחרונה נדון בשנת 2013 ל-6 חודשי מאסר בפועל. כן נקבעה אשמתו בשנת 2010 על ידי בית משפט לנוער בגין עבירות רכוש שבוצעו בשנים 2007-2008.**

- ע"פ 1951/14 באב"י מקון נ' מדינת ישראל (נבו 15.02.2015) - ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד) אשר גזר על המערער שהורשע בעבירת הצתה 30 חודשי מאסר בפועל וכן שנה מאסר על תנאי. מדובר היה בהצתת חנות תבלינים. כמו בענייננו, המערער היה ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון דחה את הערעור. **על אף האמור, מקריאת התיק מושא הערעור (ת"פ (מחוזי מרכז) 47220-03-13 מדינת ישראל נ' באב"י מקון (נבו 03.03.2014)) נלמד כי בגזר הדין נשקלו נסיבות לחומרא ובהן נטילת אחריות חלקית של הנאשם בלבד תוך השלכת האשמה לכתפי המתלונן וכן שלילת נזקקות טיפולית על אף בעיית השתייה ודפוסי ההתנהגות התוקפניים המאפיינים את אישיותו של הנאשם.**

- ע"פ 1727/14 אבנר מימון נ' מדינת ישראל (נבו 06.01.2015) - ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (ירושלים) אשר גזר על המערער שהורשע בעבירת הצתה ואיומים 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר של 8 חודשים על תנאי, פיצוי למתלוננים בסך 10,000 ₪ וכן קנס בסך 1,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והפחית את העונש ל-30 חודשי מאסר בפועל ויתר חלקי גזר הדין נותרו בעינם. כמו בענייננו, מדובר היה בהצתת רכב. **על אף האמור, מקריאת התיק מושא הערעור (ת"פ (מחוזי י-ם) 22693-12-12 מדינת ישראל נ' אבנר מימון (נבו 23.01.2014)) נלמד כי גזר הדין ניתן הואיל ולנאשם**

לא היה אופק שיקומי, הוא לא ניסה לתקן את תוצאות העבירה, לא שיתף פעולה עם הרשויות, היה בעל עבר פלילי משמעותי ואף מכביד שכן התנכלותו כלפי המתלוננים הייתה התנכלות חוזרת ונשנית, הוא שכנע אחר לבצע את העבירה וכן ניסה לבנות אליבי מתוחכם. יודגש כי על אף האמור לעיל, חומרת הדין עם הנאשם לא מוצתה נוכח התחשבות במצבו המשפחתי.

- ע"פ 1846/13 ג'מאל עמאש נ' מדינת ישראל (נבו 01.12.2013) - ערעורים על גזר דינו של בית המשפט המחוזי (חיפה), אשר גזר על המערערים שהנאשם בעבירת הצתה (אחד הורשע גם בעבירות תנועה) 27 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי, ועל השני עונש של 44 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. כמו בעניינו, מדובר היה בהצתת רכב. בית המשפט העליון דחה את הערעור. **על אף האמור, ומבלי להיכנס לפרטים באופן מדוקדק, ולאחר קריאת התיק מושא הערעור (ת"פ 30639-12-11, [פורסם בנבו] מתאריך 13.2.2013) נלמד כי ניתן דגש לחומרא שהמערער הראשון המשיך להכחיש את ביצוע העבירה שביצע, לא נטל אחריות על מעשיו, לא הכיר בסיכון שיצר ולא הביע כל חרטה. באשר למערער השני שם דגש על עברו הפלילי העשיר, אשר לחובתו הרשעה קודמת משנת 2010 בגין שבע עבירות שבוצעו על ידו בהיותו קטין ושביגין נדון למאסר בפועל ועל תנאי וכן הרשעה נוספת משנת 2012 בעבירה של ביצוע מעשה מגונה בקבוצה, שגם בגינה הושתו עליו עונשי מאסר, וכן העובדה שביצע את העבירות בתקופה שבה היה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה.**

- ע"פ 6099/15 נסים אלביליה נ' מדינת ישראל (נבו 02.03.2016) - ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (באר שבע) אשר גזר על המערער שהורשע בעבירת הצתה 43 חודשי מאסר בפועל, שני עונשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי. שלא כמו בעניינו, מדובר היה בהצתה של בית. בית המשפט העליון דחה את הערעור. **על אף האמור, ומבלי להיכנס לפרטים באופן מדוקדק, נלמד כי גזר הדין ניתן הואיל ולא ניתן היה להתעלם מעברו המכביד של המערער, אשר הורשע בביצוע 6 הצתות שונות, וריצה עונש של 4 שנות מאסר. עוד צוין כי המערער הודה בביצוע 10 הצתות, וזאת מתוך שעמום וללא כל סיבה נראית לעין. נקבע כי לא היה למערער אופק שיקומי. המערער היווה סכנה מוחשית לציבור וסירובו להשתלב בתהליך טיפולי הופך אותו למעין "פצצה מתקתקת", לכשיסיים את ריצוי עונשו. הסיכון להישנות מעשים דומים הוערך כגבוה.**

- ע"פ 3450/17 משה דמתי נ' מדינת ישראל (נבו 10.01.2018) - ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (באר שבע) אשר גזר על המערער שהורשע בשתי עבירות שלהצתה שנעשו בבניין מגורים, עבור בצע כסף, 48 חודשי מאסר בפועל, שני עונשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי. בית המשפט העליון דחה את הערעור. **על אף האמור, ומבלי להיכנס לפרטים באופן מדוקדק, נלמד כי גזר הדין ניתן הואיל שלא כמו בעניינו, למערער היה עבר פלילי עשיר באמתחתו, לרבות חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות, בעטיין ריצה מספר תקופות מאסר; ואת העובדה שבעת ביצוע העבירות דן עמד לחובת המערער מאסר מותנה של 20 חודשים בגין שוד מזוין. עוד צוין כי המאסרים שריצה המערער לא לימדוהו לקח, משכך אולי יהא בתקופת המאסר הנוכחית שנגזרה עליו כדי להרתיעו.**

- ע"פ 907/14 דניאל רחמים נ' מדינת ישראל (נבו 18.11.2014) - ערעור על פסק דינו של בית המשפט

המחוזי (מרכז) אשר גזר על המערער שהורשע בעבירת הצתת רכב בשל סכסוך של מה בכך. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל. המערער נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור. **על אף האמור, מקריאת התיק נלמד כי המערער בחר להצית את מכוניתה של מתלוננת כבת 75 שכל חטאה היה שהעירה לו על שרכבו חונה על המדרכה. שלא כמו בעניינו, למערער היה עבר פלילי אשר כלל עבירות של היזק לרכוש במזיד, הכשלת שוטר, נהיגה ללא רישיון, גניבה בצוותא ושתי עבירות של תקיפה לשם גניבה. חרף תסקיר לא חיובי וחוות דעת לא חיובית של הממונה על עבודות השירות, הלך בית המשפט כברת דרך אל עבר המערער והשית עליו שם מאסר מותנה בלבד. המערער לא ניצל את ההזדמנות השיקומית שניתנה לו ובחר לנקוט בפלילים ואף הסתבך בעבירות נוספות בתיק בית משפט השלום. מכאן עלה כי לא היה בעונש שהושת על המערער כדי להרתיעו מעבירות נוספות ועל כן נדרש עונש מחמיר.**

27. באשר לאסופת הפסיקה שהגישה לעיוני ב"כ הנאשמים, וכן פסקי דין נוספים באותו עניין אשר מצאתי כי עניינם דומה יותר לעניינו, להלן התייחסותי:

- ת"פ (מחוזי חי') 30010-01-13 **מדינת ישראל נ' ריצ'רד דחדל פלייפל** (נבו 14.07.2013) - נאשם הורשע בגין עבירת הצתת רכב ועבירות נוספות. בית המשפט גזר 15 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר מותנה ופיצוי. **במסגרת הנסיבות לקולא נמנה גילו הצעיר של הנאשם (בן 21), נסיבות חייו כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, העובדה כי זו מדובר במעידתו הראשונה הקשורה, בין היתר, לאישיותו הדלה והבעייתית בשילוב השימוש המוגבר שהוא עושה באלכוהול.**

- ת"פ (מחוזי חי') 5626-02-14 **מדינת ישראל נ' אכרם חאליל** (נבו 20.05.2014) - נאשם הורשע בהצתת רכב מטעמי נקמה. מתחם העונש נקבע בין 10-36 חודשי מאסר. בית המשפט גזר 14 חודשי מאסר בפועל. **יודגש במעמד פסקה זו כי מצטרפת אני אל דעת חברי בפסק הדין, כב' השופט י. ליפשיץ, באומרו כי אין דינו של הצתת רכב (מבלי להפחית מחומרת מעשה זה) כהצתת בית עסק ולבטח בית מגורים. פוטנציאל הנזק שונה בתכלית ולפי דעתי, נמוך בחומרתו. בנוסף, כי הצתת רכב יוצרת ללא ספק סיכון חמור, באשר האש יכולה להתפשט הלאה מעבר לרכב המוצת, ועדיין, הצתת בית עסק או בית מגורים הינה מסוכנת וחמורה יותר.**

- ת"פ (מחוזי חי') 6220-05-13 **מדינת ישראל פמ"ח נ' חסן חרב** (נבו 07.07.2013) - נאשם הורשע בהצתה של רכב עקב סכסוך. בית המשפט גזר 14 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסרים מותנים וכן מאסר על תנאי. **הנאשם היה צעיר כבן 20, שירות המבחן סבר כי ההליכים המשפטיים לימדו את הנאשם לקח אחרי שהבין את משמעות מעשיו וחומרת התנהגותו.**

- ת"פ (מחוזי חי') 40280-02-13 **מדינת ישראל נ' גידאוי** (לא פורסם, 04.07.2013) - הנאשם הורשע בפריצה לרכב כדי להצית ואף הצית את הרכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-3 שנות מאסר ובנסיבות מתאימות המתחם אף נמוך יותר. בית המשפט גזר על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, 6 חודשי

מאסר בעבודות שירות ופיצוי כספי. על אף האמור, מקריאת פסק הדין נלמד כי העונש המקל בעניינו של הנאשם האמור ניתן בשל שיקולי שיקום והמלצת שירות המבחן שלא לשלוח את הנאשם הצעיר למאסר מאחורי סורג והריח.

- ת"פ (מחוזי חי') 3877-08-21 מדינת ישראל נ' רונן אבו שדיד (נבו 05.12.2022) - הנאשם הורשע בעבירת הצתה של משרד בניין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14-40 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט גזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל. **נסיבות לקולא היו כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהביאה לחיסכון רב בזמן שיפוטי, הודאתו כי שגה במעשיו, גילו הצעיר של הנאשם (בן 19 שנים בעת ביצוע המעשה), נסיבות חייו של הנאשם וכן את העובדה כי לא נזקפו לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.**

- ע"פ 8435/17 דוד נפתלי נ' מדינת ישראל (נבו 07.04.2019) - המערער הורשע בביצוע עבירת הצתת רכב מונית שחנה במתחם חנייה והיה שייך לאדם שהמערער חשד כי קיים קשר רומנטי עם גרושתו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8-22 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים נוספים. בית המשפט המחוזי הפעיל עונש מאסר מותנה וקבע כי 4 חודשים מתוכו ירצו במצטבר והיתר בחופף. **ערעור על חומרת העונש התקבל במובן שהעונש המותנה הופעל כולו בחופף.**

- ת"פ (מחוזי מרכז) 35186-12-17 מדינת ישראל נ' ליעד סובעי (נבו 28.05.2019) - הנאשם הורשע בעבירת הצתה בצוותא בכך שהוא ואחרים הציתו רכבו אשר חנה קרוב למקום מגורים ומקום בילוי שהיה הומה אדם ונמלטו מהמקום. נזק רב נגרם לרכב. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש הולם נע בין 12-36 חודשי מאסר. **בית המשפט חרג לקולה מהמתחם משיקולי שיקום והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.**

- ת"פ (מחוזי ים) 52691-02-13 מדינת ישראל נ' אביתר יוסף (נבו 10.11.2013) - שני נאשמים הורשעו בגין הצתת מועדון כדורגל. מתחם העונש נקבע בין 10-36 חודשי מאסר. **בית המשפט גזר על הנאשמים 10 ו-15 חודשי מאסר בפועל וכן מאסרים מותנים.**

28. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות הקשורות לעבירת ההצתה בהן הורשעו הנאשמים ובחנתי את הפסיקה שעניינה עבירת הצתה, ובדגש על הצתת רכב, אני קובעת כי מתחם הענישה אמור לנוע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

29. באשר למעשי נאשם 1 לעניין הפריצה לעסק מפעל הפיס ולוטו (ת"פ 54893-05-22), הרי שמעשה זה פגע בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם הגנה על תחושת הביטחון האישי והציבורי, וכן ערך השמירה על רכושו וקניינו של היחיד.

30. מבחינת מדיניות ענישה, הופנית לת"פ 54871-05-22 **מדינת ישראל נ' עיסאוי** (עציר) (לא פורסם, 14.09.2022) - שם הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, והסתייעות ברכב לעבור עבירה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי. לא התקיימו שיקולי שיקום להצדיק חריגה מהמתחם. שירות המבחן ציין כי הנאשם הצעיר (בן 19) שולב בעברו במסגרות סגורות שונות, לחובתו הרשעה קודמת אחת בגינה נדון למאסר בפועל, התקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות ולהביע אמפטיה כלפי נפגע העבירה. כמו כן הנאשם שלל נזקקות טיפולית חרף התרשמות שירות המבחן בדבר קיומה של זו.

31. מעיון נוסף בפסיקה, ניתן לעיין בעפ"ג 54218-01-14 **נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל** (11.03.2014) - שם הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. **בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי הנקי.**

32. מעיון נוסף בפסיקה, ניתן לעיין בת"פ (שלום ב"ש) 17282-03-21 **מדינת ישראל נ' רפי בן חיון** (נבו 12.09.2021) - שם הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שגנב ממחסן שואב דייסון בשווי 1,800 ₪. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר בפועל (בנוסף הופעל מאסר מותנה במצטבר כך שעל הנאשם נגזר לרצות 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.**

33. מעיון נוסף בפסיקה, ניתן לעיין בעפ"ג (מחוזי י-ם) 34058-02-14 **מתן אלקיים נ' מדינת ישראל** (נבו 01.07.2014), ערעור על הרשעת הנאשם, ביחד עם קטיין, שהתפרץ לחדר מזוודות בבית מלון וגנב מחשב נייד. מתחם הענישה נקבע כי ינוע בין עונש לנשיאה בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. **על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות השירות. בית המשפט המחוזי ציין כי המתחם שנקבע הולם את מהות העבירה ונסיבות ביצועה וכך גם העונש שהוטל.**

לפני סיום:

34. לאחר שנתתי דעתי לעיל, ונוכח הפסיקה בה עיינתי, אני קובעת כי מתחם הענישה בגין עבירת הפריצה לעסק מפעל הפיס ולוטו אמור לנוע בין 12-2 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

35. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שיש לשקול לחומרא את המשקל לתכנון שקדם לביצוע העבירה. הנאשמת 2 הגיעה לזירת העבירה כשהיא מצוידת בחומר דליק והיא זו אשר הציתה בפועל את הרכב של המתלוננת. הנאשם 1 היה זה שהדריך אותה כיצד לבצע ההצתה וכן נתן לה כסף לצורך רכישת הדלק. התנהגות הנאשמים שניהם מלמדת כי למעשיהם קדם תכנון. בנוסף, ההצתה התרחשה לאחר מספר ניסיונות שכשלו ועל אף

זאת הנאשמים התמידו עד אשר הצליחו לבצע את ההצתה. הנאשמים יכלו להימנע ממעשה העבירה אך בחרו באופן מודע ומכוון לחזור ולנסות שוב ושוב עד אשר יצליחו לבצעה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי נוכח העובדה שההצתה בוצעה בסמוך למקום מגורים ונוכח העובדה כי להבות אש אינן ניתנות לצפייה או שליטה. הנזק הרכושי שנגרם גם הוא היה כבד. על אף האמור, אין עסקינן בהצתת דירה/מקום בו שהו אנשים ואשר פוטנציאל הנזק היה משמעותי בהרבה.

36. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הרי שיש לשקול לקולא את גילם הצעיר של הנאשמים ואת נסיבות חייהם המורכבות. בנוסף, יש לשקול לטובת הנאשמים כי אין להם הרשעות קודמות ואין מדובר בצעירים בעלי דפוסי התנהגות עבריינית מושרשים. נסיבות חייה של נאשמת 2 וקשייה האישיים, אשר פורטו בהרחבה גם בדו"ח סוציאלי שהוגש המתאר מציאות חיים סוערת והישרדותית במהלך חייה, היוו גם הם כשיקול לקולא. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן טרם החל שלב הראיות, דבר אשר חסך זמן שיפוטי יקר השייך לציבור בכללותו. בנוסף, בדיון שהתקיים לפניי, הודו הנאשמים כי שגו במעשיהם, כי הם מתחרטים וכי מה שעברו עד כה במסגרת ההליך הפלילי הינו בגדר שיעור לחיים. לכנותם האמנתי.

37. לא מצאתי כי יש מקום לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום. שירות המבחן המליץ על תקופת מאסר לשני הנאשמים, כאשר המאסר לא יהיה ממושך מדי במטרה לצמצם את הפגיעה והנזקים שעלולים לגרום להפחתי מסיכויי השיקום העתידיים של נאשם 1, וכן להתחשב בנתונייה האישיים ונסיבות חייה של נאשמת 2, לרבות ההמלצה בפני שב"ס לשבצה בתוכניות טיפול במסגרת מאסרה.

38. לא מצאתי כי יש להחמיר על הנאשמים בשל טעמי הרתעת היחיד והרבים. טענה זו של המאשימה נטענה בהיעדר ביסוס מספק. אין בידי כל תשתית עובדתית אשר תביאני לכדי מסקנה כי החמרה עונשית תביא לכדי הרתעה אישית לחלופין הרתעת רבים.

39. לעניין הפיצוי, המאשימה טענה כי הנזק שנגרם לרכב המתלוננת נאמד בסך כולל של 369,130 ₪. לא ברור מי נשא בנזק האמור בסופו של דבר והאם למתלוננת קיימת פוליסת ביטוח המכסה נזק זה. המאשימה הבהירה בפרוטוקול הדיון מיום 22.01.2023 כי מטרת הפיצוי הינו עונשי והרתעתי, וכי בית המשפט יתייחס לכאבה של המתלוננת. במצב דנן מצאתי כי יש להורות על פיצוי כספי סמלי ביחס לנזק בפועל. ברור כי מי שנשא בנזק יוכל לתבוע את נזקיו מהנאשמים בהליך אזרחי.

40. באשר לחילוט רכב נאשם 1, הרי שזו נשענת על סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. המבחנים לחילוט חפץ ששימש לעבירה נקבעו בע"פ 623/78 **יצחק סורני נ' מדינת ישראל**, לג(3) 523 (1979) (להלן: "**עניין סורני**"), והם כי העברין שהוא בעל החפץ, הורשע בדינו, ניתן לחלט רק חפץ שנתפס לפי סעיף 32 או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33 לפקודה, ההרשעה מתייחסת למעשה עבירה שנעשה בחפץ או לגביו. בענייננו, רכבו של נאשם 1 שימש כאמצעי עזר לעבור העבירות מושא גזר הדין, הן עבירת ההצתה והן עבירת הפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה (וכן עבירת הסתייעות ברכב לעבור עבירה), ומשכך נמצאה הצדקה להורות על חילוטו (עינינו ע"פ 4148/92 **נ' מדינת ישראל** (נבו 22.09.1994), רע"פ

6032/15 **רפעת אל וחידי נ' מדינת ישראל** (נבו 21.09.2015)). בנוסף, בהיעדר מחלוקת כי שלושת התנאים שהוזכרו לעיל מתקיימים בנסיבות דנן, כי רכבו של הנאשם שימש כמכשיר עזר לביצוע מעשה האסור (עניין סורני, פסקה 5), כי לא הונחה בפני כל תשתית ראיתית מספקת המצדיקה הימנעות מחילוט הרכב, על אף שנטען כי הרכב המדובר משמש גם את יתר בני משפחת נאשם 1, מצאתי כי קיימת הצדקה לחילוט.

סוף דבר:

41. אני משיתה על הנאשם 1 בגין העבירות בהן הורשע (ת"פ 55216-05-22, ת"פ 54893-05-22) את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, שירוצו החל מיום מעצרו של הנאשם, הוא יום 15.05.2002.

ב. 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם 1 לא יעבור עבירות בגין הורשע, וכן עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם 1 לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת. הסכום ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום שחרורו. המזכירות תעביר את הפרטי המתלונן לב"כ נאשם 1 את פרטי המתלוננת תוך 30 יום מהיום. המדינה תידע את המתלוננת.

ה. רכבו של הנאשם 1 - מסוג קיה ריו, מ.ר: 3843052 - יחולט.

סך הכל ירצה נאשם 1 תקופת מאסר בפועל של 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.05.2002 .

42. סוף דבר, אני משיתה על הנאשמת 2 בגין העבירות בהן הורשעה (ת"פ 55216-05-22), את העונשים הבאים:

43. א. 12 חודשי מאסר בפועל, שירוצו החל מיום מעצרה של הנאשמת 2 אשר הייתה עצורה מיום 15.05.2022.
אני מורה לשבצה בתוכנית טיפול במסגרת מאסרה.

ב. 6 חודשי מאסר בפועל, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשמת 2 לא תעבור עבירות בגין הורשעה, וכן עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשמת 2 לא תעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת. הסכום ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום שחרורה. המזכירות תעביר לב"כ נאשמת 2 את פרטי המתלוננת תוך 30 יום מהיום.

סך הכל תרצה נאשמת 2 תקופת מאסר בפועל של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרה בפועל מיום

15.05.2002 ועד יום 22.08.2022 ומיום 19.10.2022.

44. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.